

res hverv med omhu og dygtighed, og de har bestemt ikke fortjent denne mistænkeliggørelse.

Det kommunale demokrati i Danmark bygger på faste valgperioder, hvor der ikke kan ske nyvalg, uanset hvad der sker i valgperioden. Der er ikke nogen mulighed for at tilbagekalde et givet mandat, det danske kommunestyre hviler på den tillid, som borgerne udstyrer deres folkevalgte med hvert fjerde år.

Alle tre forslag er baseret på, at vælgerne skal kunne sætte kommunalbestyrelsen fra bestillingen ved at levere et antal underskrifter og dermed forpligte kommunalbestyrelsen til at gøre noget andet end det, den har ønsket. Heroverfor kan jeg kun opfordre alle til at stemme på personer, som de har tillid til vil udføre hvervet samvittighedsfuldt og godt. Det er selvfølgelig meget beklageligt, hvis der er nogle, som derefter svigter vælgerne tillid, men det er måske noget, man kan gøre meget ud af i forbindelse med valgkampen ved at spørge, hvad de, der stiller op til kommunalbestyrelsen, står for.

B 33 drejer sig om mulighed for afholdelse af ekstraordinære kommunale valg. SF foreslår, at 50 pct. af vælgerne kan kræve nyvalg, eller rette sagt omvalg, hvis man ærgrer sig over de politikere, man har valgt.

Kl. 16.50

Forslaget er rent teknisk lidt besværligt. SF foreslår en tidsbegrænsning, således at man i den sidste del af 4-års-perioden, dvs. 1 år og 3 måneder før det ordinære udløb, skal vente til tidspunktet for det næste ordinære valg. Heller ikke SF vil altså have nyvalg nu, før vi når frem til det ordinære kommunalvalg i november 2005.

B 34 drejer sig om borgernes ret til at kræve kommunale og regionale folkeafstemninger. SF foreslår, at 10 pct. af vælgerne kan kræve en lokal, bindende folkeafstemning, og at 5 pct. af vælgerne kan kræve et konkret emne til debat og afstemning i kommunalbestyrelsen eller regionsrådet.

SF prøver at få det til at lyde, som om kommunalpolitikere sidder inde i en osteklokke uden kontakt med omverdenen, men det er jo ikke tilfældet. Tværtimod har vi her i efteråret set demokratiet udfolde sig i forbindelse med kommunalreformen. De kommunalpolitikere, som ikke har lyttet til deres vælgere, er gennem borgermøder og underskriftsindsamlinger blevet presset til at afholde vejledende folkeafstemninger, og resultaterne af afstemningerne er respekteret. De kommunalpolitikere, der ikke har

lyttet til vælgerne, skal nok ikke regne med at blive genvalgt, og det er også, som det skal være.

Anden del af B 34 skal tvinge kommunalpolitikere til at behandle bestemte konkrete emner. Her glemmer man vist, at hver enkelt kommunalpolitiker kan kræve et punkt på dagsordenen, så hvis der er bare én SF'er i byrådet, kan SF få en hvilken som helst sag forelagt byrådet.

B 45 drejer sig om mulighed for folkeafstemning i kommuner og amter. Enhedslisten foreslår, at 10 pct. af vælgerne kan kræve folkeafstemning om et spørgsmål. Nu ser vi jo dagligt her i Folketinget, at Enhedslisten er aldeles hæmningsløse med hensyn til at bruge andre menneskers tid på spørgsmål, som ikke interesserer andre end Enhedslistens faste stab, og den tendens skulle vi nødigt have udbredt til den kommunale verden. Hvis 10 pct. af vælgerne interesserer sig for et spørgsmål, interesserer kommunalpolitikere sig også for det, så den situation behøver vi ikke at have formelle regler for.

Vi skal ikke tage beslutningskompetencen fra kommunalpolitikere. De har ansvaret, det ligger godt, hvor det ligger i de 4-årige perioder, og Venstre kan ikke støtte de foreliggende tre beslutningsforslag.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg kan godt forstå, at Venstre ikke bryder sig om, at nogen stiller spørgsmål, for det kan jo afsløre nogle ubehagelige ting, og jeg kan også godt forstå, at Venstre ikke bryder sig om forslag, der skal give mulighed for, at borgerne kan få indflydelse på, hvad der skal foregå.

Jeg synes, det er fint, at fru Gudrun Laub siger så ligeud, at Venstre ikke ønsker, at det skal være muligt for et mindretal af borgerne at få sat nogle vigtige sager på dagsordenen. Det skal kun være det store flertal, der kan få lov at bestemme, hvad enten det er på landsplan eller lokalt. Det synes jeg da er rart at fru Gudrun Laub siger så klart, så det vil jeg gerne takke for.

(Kort bemærkning).

Gudrun Laub (V):

Der er altså mulighed for, at et mindretal, som bare har én repræsentant i et byråd, en kommunalbestyrelse eller et amtsråd, kan bringe sager til behandling, og meningen med det repræsentative demokrati er jo netop, at der skal være en eller anden form for sammenhæng med hensyn til, hvad man kan få sat til debat og til afstem-